

*Wijziging Wet aansprakelijkheidsverzekering
motorrijtuigen*

*Goedkeuring van de op 24 mei 1966 te Luxemburg
ondertekende Benelux-Overeenkomst betreffende de
verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake
motorrijtuigen met Gemeenschappelijke Bepalingen
en Protocol van Ondertekening*

VERSLAG

Nr. 4

De bijzondere commissie, in welke handen de bovengenoemde wetsontwerpen gesteld zijn, heeft kennis genomen van het voornemen, het door deze ontwerpen voorziene verzekeringsregime op 1 januari 1967 in werking te doen treden. Zij was zich bewust, dat dit de noodzaak van snelle behandeling van de ontwerpen medebrengt. Daarom wenste zij zich te beperken tot onderstaande vragen en opmerkingen.

In de commissie bestond algemene voldoening over het opstellen door de Ministers van Justitie van een Gemeenschappelijke Toelichting op de overeenkomst, ten dienste van de in ieder der landen vereiste parlementaire goedkeuringsprocedure. De commissie sprak de hoop uit, dat nu ook binnen korte tijd de uniformiteit van interpretatie kan worden afgerond door het toekennen van rechtsmacht aan het Benelux-Gerechtshof met betrekking tot de interpretatie van de overeenkomst. De commissie drong in verband hiermede aan op het spoedig indienen van een wetsontwerp tot goedkeuring van het op 31 maart 1965 te Brussel ondertekende verdrag tot instelling van dit hof (laatstelijk *Trb.* 1965, 196).

De Regeringen legden het ontwerp van deze overeenkomst op 10 oktober 1960 ter advies voor aan de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad. De commissie voor de burgerlijke, handels- en strafwetgeving uit die raad bracht op 12 december 1960 bij monde van de heer Samkalden verslag uit (Zie de stukken 26-1 en 26-2 van die raad). Na een antwoord-nota van de Regeringen (stuk 26-3) volgden openbare beraadslagingen op 27 januari 1961. Met unanimitieit van de aanwezige leden werd toen een advies aangenomen (stuk 26-4). In dat advies werd allereerst vastgesteld dat de Regeringen zich bereid verklaard hadden tot het aanbrengen van een aantal wijzigingen. Ten slotte gaf het advies de Regeringen in overweging om ook nog enige andere wijzigingen aan te brengen, die echter bestreden waren in de regeringsnota en door de Minister, die namens de Regeringen het woord had gevoerd.

Het heeft de bijzondere commissie bevreemd dat slechts één van de door de Regeringen toegezegde wijzigingen ook inderdaad in de tekst van de overeenkomst is aangebracht, namelijk de wijziging in het advies voorgesteld in de tweede zin onder punt 3) en onder punt 4). Zonder het gewicht van de wijzigingen te overschatten wilde de commissie toch gaarne vernemen om welke reden het nodig was op deze toezegging terug te komen.

De commissie betreurde het dat geen van de door de unanieme Interparlementaire Beneluxraad aanbevolen wijzigingen, die alle beoogden de positie van de gelaedeerde te versterken, in de overeenkomst was opgenomen. Waarom bevat de Gemeenschappelijke Toelichting zelfs geen motivering voor het niet opnemen van die wijzigingen? De commissie erkende natuurlijk dat de Interparlementaire Beneluxraad niet de bevoegdheid bezit om te dwingen tot het aanbrengen van wijzigingen. Anderzijds wilde zij er toch op wijzen, dat het advies van die raad de enige kans vormde voor de parlementen om invloed uit te oefenen op de tekst van de overeenkomst, welke overeenkomst zelf weer dwingende gevolgen voor de nationale wetgeving in het leven roept, zoals blijkt uit het door de commissie behandelde wetsontwerp **8819**. De commissie achtte weliswaar de voorgestelde wijzigingen niet van zodanig belang,

dat het niet aanbrengen of het niet weerleggen van de wenselijkheid ervan een bezwaar zou kunnen opleveren tegen de goedkeuring van de overeenkomst, maar zij wilde niettemin een verklaring ontvangen voor het geheel negeren van die voorstellen.

Krachtens de nieuwe tekst van artikel 3, lid 3, van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen zal de verzekering ook moeten gelden voor in België en Luxemburg voorgevallen feiten. Het is mogelijk, dat binnen afzienbare tijd ook met andere landen overeenkomsten zullen worden gesloten, krachtens welke verzekeringen gesloten in elk van de landen die partij zijn bij zulk een overeenkomst ook de schade ten gevolge van in de overige landen voorgevallen feiten moeten dekken. Uit de commissie werd nu gevraagd of het geen aanbeveling zou verdienen reeds thans in de wet op te nemen, dat aan de landen waarvoor de verzekering moet gelden bij algemene maatregel van bestuur andere landen kunnen worden toegevoegd. Hierbij werd opgemerkt, dat in het voorgestelde lid 8 van artikel 2 reeds een bevoegdheid is opgenomen om landen bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen. Tot de motorrijtuigen met betrekking waartoe het bureau de verplichting op zich neemt de schade te vergoeden behoren krachtens deze bepaling nl. in ieder geval de motorrijtuigen, welke gewoonlijk in een aldus aangewezen land gestald worden.

In de commissie rees nog de vraag of de veranderingen welke door de wet gebracht worden mogelijkerwijs ook premieverhoging ten gevolge zullen hebben. Zo dit te verwachten is, wilde de commissie vernemen uit welken hoofde die verhoging noodzakelijk zou kunnen blijken.

De commissie vroeg zich vervolgens af, of het Waarborgfonds Motorverkeer door het invoeren van de nieuwe regelingen een zekere uitbreiding van zijn werkterrein te zien zou krijgen.

Naar de commissie had vernomen, heeft dit fonds met een achterstand te kampen die een gevolg is van personeelsgebrek. Is het nodig hier voorzieningen te treffen en, zo ja, welke?

Vervolgens werd er in de commissie gewezen op de opmerking in de Gemeenschappelijke Toelichting op de bepalingen behorende bij de overeenkomst (stuk 8895, blz. 5, rechterkolom, 3e alinea van onderen), waar gezegd wordt, dat de nationale wetgevers zullen moeten overwegen of het gewenst is de verzekeringsplicht mede uit te breiden tot het risico voor schade die wordt veroorzaakt door een op de openbare weg

achtergelaten aanhangwagen. Naar het gevoelen van de commissie moeten inderdaad de mogelijkheden voor een wetswijziging die de verzekeringsplicht in die zin uitbreidt bestudeerd worden.

De commissie wilde ten slotte gebruik maken van deze gelegenheid om te vragen of de bedragen welke in de algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van artikel 22 van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen waren vastgesteld, nog beantwoorden aan de heden ten dage noodzakelijk te achten minimumsommen voor deze verzekering.

In het vertrouwen dat de Regering bereid zal zijn hetzij schriftelijk, hetzij mondeling in te gaan op de boven gestelde vragen en gemaakte opmerkingen, vóór of bij de aanvang van de openbare beraadslaging over deze ontwerpen, achtte de bijzondere commissie die openbare beraadslaging genoegzaam voorbereid.

VAN DEN HEUVEL
 ZEGERING HADDERS
 VAN RIJCKEVORSEL
 VAN DOORN
 VAN DEN TEMPEL
 VAN DER PEIJL
 BERKHOUWER
 SCHILTHUIS
 AANTJES
 LANKHORST
 SINGER-DEKKER
 HORSMANS
 ABMA
 R. LAAN
 BOERTIEN.